

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 12 (5)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1. JANUARA 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4026.

Deutsche Gold & Silber Scheide Anstalt, vorm. Roessler Frankfurt na Majni.

Postupak za spravljanje heterocikličnih jedinjenja.

Prijava od 14. novembra 1924.

Važi od 1. decembra 1925.

Pravo prvenstva od 19. novembra 1923. (Nemačka).

Poznato je, da se uvodjenjem ostatka arsenove kiseline diaco-putem dobijaju arsin kiseline. Polazeći od Fenil-arsin-kiseline došli su Ehrlich i njegovi učenici do salvarzana, uvođeći amido-grupu i hidroksil-grupu u arsin kiselini. Na osnovu saznanja da ketonska grupa predstavlja ležeći princip koji još nadmašuje gore imenovane grupe, predlagano je u novije vreme, da se nagrade arsen-kardonil-jedinjenja dejstvujući arsenitima na diacotirane amino-aldehyde ili amino kelone.

Shodno datom pronalasku dolazi se do arsenovih jedinjenja od naročito velike vrednosti na taj način, što se na diaco-jedinjenja piridinskog i hinolinskog reda (pri čemu se pod jedinjenjima hinolinskog reda podrazumevaju kao jedinjenja normalnog himolina tako i jedinjenja izohinolina) dejstvuju arsenastom kiselinom ili arsenitima.

Polazni materijal može da sadrži i supstituenete, naročito supslituente elektronegativnog karaktera, a tako isto i supstutiente koji dejstvuju terapeutički. Kao supstutenti dolaze u obzir na pr. grupe kao hidroksilna, amino, acetil-amino, glicil grupa, dalje halogeni i t. d. U smislu pronalaska može se preradjavati još i takav polazni materijal koji sadrži više supstutuenata. U datim slučajevima mogu se još i naknadno željeni supstituenti uvesti u nagradjena arsenova jedinjenja. Još je dalje nadjeno, da se soli arsin-kiselina piridinskog ili hinolinskog reda, koji se mogu nagraditi

shodno pronalasku, na pr. alkalna jedinjenja, odlikuju time što nisu otrovne. Na osnovu ovog saznanja preporučuje se, da se dotične kiseline n. pr. potpunom ili delimičnom neutralizacijom sa alkalnim hidrosidom pretvore u odgovarajuće soli.

Uvodjenje arsena u diacotirani polazni materijal može se preduzeti u neutralnom, kiselim ili alkalnom rastvoru, na običnoj ili povišenoj temperaturi. Preporučuje se, da se za svaki pojedini slučaj utvrdi najbolji metod prethodnim ispitivanjima. Reakcija se može izvesti upotrebiti reakcione komponente u ekvimolekularnim količinama. Pokazalo se, međutim, da je u glavnom probitačnije, da se arseniti, antimoniči i t. d. upotrebe u višku, po potrebi u velikom višku, na pr. na 1 mol. diacotiranog piridin ili hinolin-jedinjenja 2–3 mol. i više alkalnog arsenita. U nekim slučajevima pokazalo se korisno, da se na reakciju dejstvuje katalizatorima na pr. bakrom u prahu.

Po jednom načinu izvodjenja pronalaska dolazi se do drugih jedinjenja na taj način, što se arsin kiseline piridinskog i hinolinskog reda, dobijene shodno pronalasku ili kojim drugim putem, pretvore u niže oksidacione slupnjeve, na pr. u odgovarajuće arsin-oksиде, odnosno u odgovarajuća arseno-jedinjenja dejstvujući na njih redukcionim sredstvima. Kao redukciona sredstva dolaze u obzir, na pr. hidro-sulfid, hipo-fosforasta kiselina, bisulfiti i t. d. Redukcija se može izvršiti i po-

moću elektrolize. Isto se tako može, polazeći od oksida na pr. Stibin-oksida tipa $R\text{Sb}=\text{O}$ dejstvujući na njega redukcionim sredstvima, doći do odgovarajućeg stibijedinjenja tipa $R\text{-Sb} - \text{Sb-R}$.

Mogućnost da se arsin kiselina pretvore u arseno-jedinjenja pruža jedan podesan način za prečišćavanje prvoimenovanih jedinjenja.

Postupa se na pr. tako, da se shodno pronalasku arsin-kiseline dobijene preko diaco-jedinjenja ili na neki drugi način dejstvujući na njih redukcionim sredstvima pretvore u odgovarajuća arseno-jedinjenja i t. d., pa se ova poslednja, dejstvujući na njih oksidacionim sredstvima, na pr. vodonik superoksidom, ponova pretvore u odgovarajuće kiseline.

Primeri:

1. 1 mol. težina σ oksid — β' amino-piridin diacotira se u rastvoru hlorovodonične kiseline na uobičajeni način dodajući natrium-nitrit. Dobijeni diaco-rastvor dodaje se kap po kap rastvoru natrium-arsenita. Reakcioni rastvor koji je slabo zaalkalinisan, ostavi se zatim da stoji duže vremena, da bi reakcija bila potpuna. Iz reakcionog rastvora dobiva se σ — oksi — β' — piridil arsin kiselina na način koji je uobičajen za dobijanje aromatičnih arsin kiselina. Bezbojna arsin-kiselina koja kristališe u iglama raspada se na 215° od prilike kipeći i uglenišući se; ona se teško rastvara u alkoholu, ali lako u vodi.

Rastvaranjem arsin-kiseline u odgovarajućoj količini natrium-hidroksida izkoncentrišući rastvor do kristalizacije dobija se odgovarajuća natriumova so.

2. Na arsin-kiselini dobijeni shodno primeru 1. dejstvuje se shodno cilju, u osutvu vazduha pri umerenom zagrevanju hipofosforatom kiselinom. Posle izvesnog vremena pada $\sigma\sigma$ — dioksid — $\beta'\beta'$ — diarseno-piridin kao jasno žut, u uobičajenim rastvornim sredstvima teško rastvorljiv prah. Dejstvujući na to telo razblaženim, na pr. 3% im vodonik-superoksidom u hladnoći dobija se ponova polazni materijal oslobođev nečistoće.

3. 30 gr. ana-amino-hinolinu rastvore se sa 30 ccm vode i 120 ccm koncentrisane hlorovodonične kiseline, pa se tome doda rastvor od 15 gr. natrium-nitrita u 200 ccm vode. Kiselim diaconium-rastvoru doda se alkali do nestajanja kisele reakcije na kongo, pa se zatim dodaje kap po kap toga rastvora jednom rastvoru koji natrium-arsenit sadrži u višku. Posle jednočasovnog mešanja rastvor se filtrira, skoncentriše na 500 ccm od prilike, zakiseli hlorovodoničnom kiselinom, pa se zatim

dejstvujući natrium-hipofosfitom izoliraju arseno jedinjenja dejstvujući na aseno-jedinjenja, vodonik-super-oksidom dobija se ana-hinolin-arsin-krselina; ova se lako rastvara u vodi, u kiselinama i alkalijama. Iz jakog razblaženog rastvora hlorovodonične kiseline kristališe hlor-hidrat kiseline sa 1 mol. kristalne vode.

4. 5 gr. čiste ana-hinolin-arsin-kiseline rastvore se u razblaženoj hlorovodoničnoj kiselini, tome se dodadu 15 gr. natrium hipofosfita, pa se zagreva izvesno vreme na kupatilu. Izdvaja se žuto-crven talog koji se profiltira i ispira razblaženom hlorovodoničnoj kiselinom. Dobijeni ana-arseno-hinolin hlor hidrat lako se rastvara u vodi.

5. 30 gr. amino-hinolina diacotiraju se isto tako kao što je kod primera 3 navedeno. Dobijeni diaconium rastvor doda se 120 ccm rastvora koji sadrži natrium-arsenit u višku. Pošto je reakcija privedena kraju filtrira se, zakiseli i ispari do suva. Zatim se ostatak radi odvajanja neorganiskih soli ekstrahuje vodom, a nerastvorno trelira se sladnim amonijakom. Amonijakalnom rastvoru doda se vodonik-superoksid i hlorovodenična kiselina do kisele reakcije na kongo, pa se zatim prokuva sa nešto životinskog uglja. Arsin-kiselina koja kristališe posle izvesnog vremena prekrstališe se radi prečišćavanja iz vode. Dobijeni p-hinolin-arsin kiselina teško se rastvara u vodi, lako u alkalijama i sodi.

6. 5 gr. p-hinolin-arsin-kiseline dobijene shodno primernu 4 rastvore se u razblaženoj hlorovodoričnoj kiselini, dodaju se 15. gr. natrium hipofosfita i ostavi se izvesno vreme na kupatilu. Dobijeni žuto-crveni talog profiltira se i ispira vodom. Dobijeni p-arseno-hinolin-dihlor hidrat nerastvoren je u vodi, u jakoj hlorovodoničnoj kiselini rastvara se.

7. 30 grama o-amino-hinolin diacotiraju i arseniraju se shodno primerima 3 i 5. Iz reakcionog produkta izoluje se arsin-kiselina pomoću oksidacionog metoda neznačenog u primeru 5. Dobijena o-hinolin arsin kiselina teško se rastvara u vodi a lako u kiselinama alkalijama i u sodi.

8. 5 gr. o-hinolin-arsin kiseline rastvore se u razblaženoj hlorovodoničnoj kiselini i reduciraju sa 15 gr. natrium hipofosfita. Dobijeni o-arsono-hinolin-dihlor-hidrat nerastvoren je u vodi, rastvoren u jakoj hlorovodoničnoj kiselini.

9. 10 gr. o-hinolin-arsin-kiseline rastvore se u 150 ccm vode dodajući 3,2 gr. $i\text{-NaO}_4$. Tome se doda rastvor od 2,5 gr. kalijum jodida i 10 ccm koncentrisane sumporne kiseline u 50 cc vode. Zatim se sprovodi 6 sati od prilike sumpor-dioksid pri čemu

temperatura ne treba da predje 10°. Mešajući jako i hlađeći dobro zaalkališe se amonijakom jako. Posle višečasovnog stajanja filtrira se, a ostatak se ispira vodom. Radi prečišćavanja rastvori se još vlažan sirovi proizvod od 50 ccm vode i 45 ccm dvostruko normalnom natrium hidroksidu izmučka nekoliko puta etrom, filtrira i pomeneša sa 50 ccm 5 puta normalnim rastvorom ammonium-hlorida. Pahuljičast talog koji se izdvaja profiltiruje se posle više časovnog stajanja, ispira vodom i suši u eksikateru. Dobiveni O-hinolin-arsin-oksidi-hlor-hidrat nerastvoran je u vodi i amonium-hidroksidu, teško rastvoran u kiselinama, rastvoran u natrijum hidroksidu.

Pronalazak omogućava dobijanje tela sa odličnim osobinama, koje prevazilaze poznate arsin-kiseline u različitim pravcima. Ovim se pronalaskom može na prdoći do takvih tela, koja se odlukuju vrlo velikom stabilnošću a imaju jako lečeće dejstvo u vezi sa iznenadjujućom netrovnošću.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za dobijanje heterocikličkih jedinjenja, naznačen time, što ispostituisana

mo pomoću ekstrakcionih aparata. Ovaj postupak, podiva na tome, da se iz kafe u zrnu izvuče sva kafein pomoću pritiska 1—22 atm., n. pr. u autoklavu pomoću nekog ugljovodonika n. pr. benzina, toluola, letrahlor-ugljjenika. Tako isto može se upotrebiti na koja materija iz doljećne ugljovodoničke grupe. Tako isto kafein se može iz kafe u zrnu izvući pod pritiskom i pomoću ketona, n. pr. dietil-ketonom, mezitil-oksidom, kao i celom grupom ketona. Zatim se kafein može pod pritiskom vadići iz kafe u zrnu i pomoću alkohola, n. pr. alilalkoholom, propilaalkoholom, kao i celom grupom alkohola.

Vadiće kafeina pod pritiskom pomoću ugljovodonika, ketona ili alkohola može se vršiti sa ili bez dodavanja alkalnih materija, kao n. pr. natrijova ešta, kaličeva, kreč. i. d.

Zatim se izvlačenje kafeina može vršiti na način, što se sva kafa u zrnu postupa sa organskim kiselinama ili jedinjenjima organskih kiselin. Na primer mogu se upotrebiti salicilna ili azobna kiselina ili pojedinačno njihovi esteri i eferi ili pak zajedno. Organske kiseline zagrevaju se za jedno sa kafom u zrnu pod pritiskom, pri čem se odvaja kafein.

ili nešupstituisana diaco-jedinjenja piridin-i hinolin-reda reaguju sa arsenitima odnosno sa slobodnim kiselinama ovih soli.

2. Postupak shodno patentnom zahtevu 1, naznačen time, što se tela piridin-i hinolin reda, koja sadrže supstiente elektronegativne prirode, kao na pr. hidroksil-grupu, podvrgnu reakciji shodno patentnom zahtevu 1.

3. Postupak shodno patentnim zahtevima 1 i 2 naznačen time, što te arsin-kiseline pretvaraju u soli na pr. potpunim ili delimičnim neutralisanjem alkalnim-hidroksidom.

4. Postupak za dobijanje heterocikličkih jedinjenja naznačen time, što se arsin-kiseline, kao što se one na pr. mogu dobiti shodno patentnim zahtevima 1—2, pretvore u niže oksidacione stupnjeve dejstvom redukcionih srestava.

5. Postupak shodno patentnim zahtevima 1—4, naznačen time što se arsin-kiseline, kao što se one na pr. mogu dobiti shodno zahtevima 1—3 podvrgnu redukciji shodno patentnom zahtevu 4, pa se dobiveni redukcioni produkti zatim pomoću oksidacije ponova pretvore u prvo bitna jedinjenja.

Nova pronađaska leži u tome, što se kafein može izvući iz sve kafe u zrnu pod pritiskom sa ili bez dodavanja alkalno dejstvajućih materija i to pomoću ugljovodonika (izuzev benzola), ili pak pomoću ketona ili alkohola sa velikim ili malim procentima kakvoće.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za dobijanje kafe bez kafeina, naznačen time, što se sva kafa u zrnu, podvrgnuta je pritisku, izlaze dejstvu nekog ugljovodonika.

2. Postupak za dobijanje kafe bez kafeina, naznačen time, što se sva kafa u zrnu, podvrgnuta je pritisku, izlaze dejstvu jedne materije iz grupe ketona.

3. Postupak za dobijanje kafe bez kafeina, naznačen time, što se sva kafa u zrnu, podvrgnuta je pritisku, izlaze dejstvu jednog alkohola.

4. Postupak za dobijanje kafe bez kafeina, po zahtevu 1—3, naznačen time, što se dodaju alkalno dejstvajuće materije.

5. Postupak za dobijanje kafe bez kafeina, naznačen time, što se za izvlačenje kafeina upotrebiju organske kiseline ili njihovi esteri ili eferi.

